

பெருங்கதையில் கொங்குப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

ப. சங்கீதா ^{அ,*}

^அ தமிழ்த்துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி, ஈரோடு-12, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Kongu Cultural Values in the Epic

P. Sangeetha ^{அ,*}

^அ Department of Tamil, Vellalar College for Women, Thindal, Erode- 638 012, Tamil Nadu, India.

Corresponding Author:
sangee607@gmail.com

Received : 30-05-2020
Accepted : 19-01-2021

ABSTRACT

Among the ancient Tamil literatures, which speaks of the pride of Tamilians, the epic, 'Perunkadhai' which originated from the land of Kongu excels in describing the traditional values of Kongu. They include abiding to justice, living with good deeds, speaking the truth, truth alone triumphs, forbidding adultery, sowing good deeds will bring you good things, as you sow so you reap, karma is a boomerang and other numerous moral quoting's were implemented in the lives of the Tamilians. The educated women from the Kongu Velir were called as 'Manakiyar' in the Perunkadhai- as like the mother of the bride send her off with the valuables out of her love. This example is said to be a 'natural aspect of mothers' by Kongu people.

Keywords: Kongu, Perunkadhai, Tamil literatures, Tamilians

ஆசிரியர் குறிப்பு

முனைவர் ப.சங்கீதா வேளாண்குடியில் ஈரோடு மாவட்டத்தில் பிறந்தவர். தமிழிலக்கியம் இளங்கலை முதல் முனைவர் பட்டம்வரை கோவை பேரூராதினம் த.சா.அ.தமிழ்க்கல்லூரியில் பயின்றவர். பயிலும் காலத்தில் பேரூராதின குருமகாசந்நிதானங்களாக விளங்கிய கயிலைக்குருமணி சீர்வளர்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளாரின் கையெழுத்துப்பிரதிகளை எழுதுவதிலும் கயிலைப்புனிதர் மருதாசல அடிகளாரிடம் கல்வி பயின்று அவரின் சில குறிப்புகளைக் கட்டுரையாக எழுதுவதிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். சங்க மாந்தர் வாழ்வியலில் உளவியல் செலுத்து நெறிகளைத் தன்னுடைய ஆசான் முனைவர் கா.திருநாவுக்கரசு அவர்களின் வழிகாட்டுதலோடு ஆய்வு செய்தவர். பேரூராதினமும் தமிழ்க்கல்லூரியும் நடத்திய மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், பயிலரங்குகளில் கலந்துகொண்டு சிலவற்றில் துணை ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் செயல்பட்டவர். தற்போது வேளாளர் மகளிர் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறை உதவிப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

முன்னுரை

தமிழ்நாடு வானினும் உயர்ந்த வான் புகழுடையது. பிறர் இனிது வாழ அவரோடு தாம் உடன் வாழ்தல் வேண்டுவது. 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற எண்ணமும், 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' எனும் சமயப்பொறையும் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். சேர, சோழ, பாண்டிய, தொண்டை நாடுகளுடன் கொங்கு நாடும் சேர்ந்து தமிழ்நாடு ஐந்து பிரிவுகளாக இருந்தமையை 'வியன்தமிழ் மண்டிலம் ஐந்து' என்று தண்டியலங்காரமும், 'தமிழ் மண்டிலம் ஐந்து' என்று திருமந்திரமும் குறிப்பிட்டுள்ளன. தமிழ் மக்களின் சிறப்புகளைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ள பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் கொங்கு நாட்டில் தோற்றம்பெற்ற பெருங்கதை என்னும் காப்பியத்தில் கொங்குப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றன.

பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் குழுவாகச் சேர்ந்து கற்ற நடத்தை முறைகளும் பழக்கங்களும், மரபுகளும் கலந்த தொகுதி பண்பாடு ஆகும். ஒரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்தோரின் வாழ்வியலுக்கும் செயலுக்கும் நடத்தை முறைக்கும் எவையெவை அவசியமென்று கருதப்படுகிறதோ அவை அப்பண்பாட்டினரின் விழுமியங்கள் ஆகும்.

நீதிக்குக் கட்டுப்படுத்தல், அறம் செய்து வாழ்தல், வாய்மையே பேசுதல், வாய்மையே வெல்லும், பிறன்மனை நோக்காமை, நல்லதுசெயின் நல்லது விளையும், திணை விதைத்தவன் திணை அறுப்பான், உப்பு தின்றவன் தண்ணீர் குடிப்பான் போன்ற எண்ணற்ற வாழ்வியல் விழுமியங்கள் தமிழரின் வாழ்வில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை அனைத்தும் சமுதாய வாழ்விற்கு இன்றியமையாதவை என மதிக்கப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு பண்பாடும் குறிப்பிட்ட விழுமியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரினும் அப்பண்பாட்டில் தூய்மை, நேர்மை, அமைதி, சமத்துவம், தற்சார்புடைமை, கடவுள் வழிபாடு, வீரம், உழைப்பு போன்ற பல விழுமியங்கள் கொங்குப்பண்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில் பெருங்கதை எனும் காப்பியத்தில் கொங்குப்பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பல இடங்களில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளன.

பெருங்கதை

குணாட்டியர் பைசாச மொழியிலும் துர்விநீதன் எனும் கங்க மன்னன் வடமொழியிலும் எழுதிய 'பிருகத்கதா' என்ற நூலைத்தழுவி கொங்குவேளிர் பெருங்கதையினைப் பெயர்த்துள்ளார். இருப்பினும் இதனை மூலநூல் போன்ற சிறப்பு உடையது என்பர். (Aanandhi, 2018).

கொங்கு ஆவணங்களில் பெருங்கதைக் குறிப்பு

விசயமங்கலம் சமணப்பள்ளியில் பெருங்கதை எழுதப்பட்ட விவரம் கூறும் வடமொழிக் கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. கொங்குவேள் பெருங்கதை எழுதும் முன்னரே கொங்கு நாட்டில் உதயணன் வரலாறு நன்கு அறிமுகம் ஆகியுள்ளது (Pacacikkumar, 2012).

கொங்குநாட்டு ஆவணங்களில் அரசர்களும், குறுநில மன்னர்களும், பாளையக்காரர்களும் புராண-காப்பிய மாந்தர்களோடு ஒப்பிட்டுப் புகழ்ந்துரைக்கப் பெற்றுள்ளனர். பொறுமையில் தருமர், போகத்தில் இந்திரன், வாய்மையில் அரிச்சிந்திரன், வில்லில் விசயன், மல் போரில் வீமன் என்பன போல் இத்தொடர்கள் அமைகின்றன.

பெருங்கதையில் யானையைப் பழக்குவதிலும் யானை நூலிலும், யானை ஏற்றத்திலும் உதயணன் மிகச் சிறந்தவனாகப் போற்றப்படுகிறான். யாருக்கும் அடங்காத பிரச்சோதன மன்னனின் யானையை அடக்கிப் பின் அந்த யானை மூலமாகவே வாசவத்தையைக் கவர்ந்து தன் நகர் மீளும் திறம் மிகவும் ஆற்றல்மிக்க செயலாகக் கருதப்படுகிறது.

“கரிதனில் உதயன் கரிக்கு உதயன்

கரிமேல் உதயன் கடகரி உதயன்”

என்று உதயணனோடும், மிகவும் அறிவு நுட்பம் வாய்ந்தவனாகவும் உதயணன் சிறைப்பட்டபோது, அவனை மீட்க, பல தந்திரங்களைச் செய்து விடுவித்தான் யுகி என்பதனை,

“மதிதனில் யுகி மதிக்கு யுகி”

என்று யுகியோடும் தொடர்புபடுத்திக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். சாதாரணக் கிராமங்களிலும் கொங்குநாட்டில் பெருங்கதைக் கதையை இராமாயணம், பாரதம் போல அறிந்திருந்தனர் என்பதனை இவற்றின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

மகளிர் கல்வி

கொங்குநாட்டுப் பெண்கள் இல்லறம் பேணலில் சிறந்து விளங்கிய நிலையிலும் கல்வி கற்காமல் இருக்கவில்லை. கல்வி பெறுங் காலத்து மகளிர் ‘மாணக்கியர்’ என்னும் பெயர் பெற்றிருந்தனர். கொங்குவேளிர், ‘மாணக்கியர்’ என்று கல்வி பயிலும் மகளிர் அழைக்கப்பட்டதாகப் பெருங்கதையில் கூறியுள்ளார்.

உழைப்பிலும் திறத்திலும் உயர்ந்த மகளிர்

தம் புலமையின் காரணமாகப் பல்துறையிலும் சிறந்து விளங்கிய மகளிர், ‘எட்டி, காவிதி’ போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றனர். வாணிகச் சிறப்புக்காக வழங்குவது எட்டிப்பட்டம். உழுந்தொழிலில் பெறும் உயர்விற்காக வழங்குவது காவிதிப்பட்டம். கொங்குவேளிர் இதனை,

“கோலச் செய்ததை வாலணி பொலிந்த

எட்டி காவிதிப் பட்டந்தாங்கிய மயிலியன் - மாதல்
என்றும் சிறந்து விளங்கி யமையை
காவினும் கலத்தினும் சாலத் தந்த
மாநிதிச் செல்வத்து வாணிக மகளிரும்”

என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். கொங்கு நாட்டுப்பெண்கள் உழவுத்தொழிலில் மிகுந்த ஆர்வங்கொண்டு கடினமாக உழைப்பர். பிறபகுதிகளைக் காட்டிலும் கொங்குநாட்டில் உழவுத்தொழிலில் மகளிர் அதிகமாகவும் மிகச்சிறப்பாகவும் செயல்படுவர்.

மங்கல மனைக்குக் காவலாக மகளிர்தான் வாளொடு நிறுத்தப்பட்டனர் என்கிறார் கொங்குவேளிர். மேலும்

“பூட்டுறு பகழி வாங்கிய வேட்டுவன்
வில்லிசை கேட்ட வெருஉப்பிணை போலக்
காவ லாட்டியர்”

என்று கூறுகிறார். இதன்வழி மகளிர் காவலராகவும் திகழ்ந்து தம் வீரத்தைக் காட்டியுள்ளனர் என்பதும், காதையூர்க்காணி முதலிய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகச் சேடர்குலத் தலைவன் மகள், நட்டகழுவில் சத்தியம் செய்தாள் என்று கார்மேகக்கவி(பா.75)ராயரும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும்,

மகளிர் எருது பூட்டிய வண்டிகளைச் செலுத்தினர் என்பது,
“பாகனை ஒழித்துக் கூன்மகள் கோள்கொள்”

என்பதிலிருந்து மகளிரும் ஆண்களுக்குச் சமமாக வண்டியோட்டியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. கொங்கு நாட்டில் உழும் தொழிலில் இருந்த மகளிர் ஏர் பூட்டுதல், வண்டி ஓட்டுதல் முதலான தொழிலையும் செய்துள்ளனர். இச்செய்திகள் பெண்கள் சிறந்த உழைப்பாளிகளாகவும் வீரத்துடனும், மனத்திண்மையுடனும் இருந்தமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

பெண்டிருக்கு மரியாதை

தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்கள் மிகுந்த மதிப்பும் மரியாதையுடனும் போற்றப்பட்டுள்ளனர். ‘புதன் கிடைத்தாலும் பொன் கிடைக்காது’ என்பது கொங்குப் பழமொழி. பொன் என்பதற்குப் பெண் என்பது பொருளாகும். அவ்வகையில் கொங்கு நாட்டில் பெண்டிரை உயர்வாக வைத்துப் போற்றும் மரபு உண்டு. பெருங்கதையில், வாசவதத்தை புறப்பட்டவுடன் பாதுகாவலர்கள் முரசறைந்து, மாந்தர்களை நோக்கி, ‘தேவருலகிலும் இந்நிலவுகிலும் வாழும் எல்லா உயிரினங்களும் தங்கள் தவத்தின் பயனாக, செல்வத்துள் பெரிய செல்வமும் உயிர்கட்கும் உயிர் என்று பாராட்டப்படுவரும் மகளிர்’ என்று கருதப்படுவதால் அவர்கள் அரசனின் நேர்முகக் கண்காணிப்பில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர் என்றும் எனவே முனிவர்கள், வயதில் மூத்தவர்கள் மற்றும் வேறு எவராயினும் வழியில் எதிர்வராமல்

விலகிப் போகுமாறு பெரிய முரசத்தைக் கேட்போர் அஞ்சும்படி முழக்கிச் சென்றனர் என்ற கூற்றும் (1:38:261-279) கொங்குப் பண்பாட்டு விழுமியத்தைப் பறைசாற்றியுள்ளது (Balasubramanian, 2017; Nagarajan, 2017).

நிமித்தம் பார்த்தல்

கொங்கு நாட்டு மக்களிடையே எந்தவொரு நற்செயலைத் தொடங்குமுன்பும் நிமித்தம் பார்க்கும் வழக்கம் உண்டு. மங்கலநிகழ்வுகளின்போது நிமித்தத்தின் அடிப்படையிலேயே அவர்களது செயல்பாடுகள் அமையும். வாசவதத்தை வண்டியில் ஏறியவுடன் அவ்வண்டியின்கண் கட்டப்பட்டிருந்த நல்லிணக்கம் அமைந்த எருது, வலப்புறம் காலால் ஏறிந்து, தனது மாலையை அறுத்துக்கொண்டு மிரண்டது. அதைக் கண்ட பழமையுணர்ந்த பாகன், அவ்வண்டி நல்லிணக்கமுடையது அல்ல என்ற கருத்தில், அதைக் கொட்டிலுக்குக் கொண்டு சென்றான். (1:38:233-247) அறிவுடைய பாகன் அதைக் கொட்டிலுக்குக் கொண்டு சென்றதற்குத்தீய நிமித்தமே காரணமாகும்.

சடங்குகள்

திருமணத்தின்போது பல்வகைச் சடங்குகள் செய்வது அந்தந்தப் பண்பாட்டு மரபாகும். கொங்குப் பண்பாட்டு மண நிகழ்வில் பெண் கேட்டல், நாள் குறித்தல், மணப்பந்தல், தீ வலம் வருதல், வாழ்த்துதல், விருந்துண்ணல் முதலிய பல்வகைச்சடங்குகள் வழிவழியாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. இம்மரபு பெருங்கதையிலும் போற்றப்பட்டுள்ளது.

பெண் கேட்டல்

உதயணன் தன் மகனுக்குப் பெண்கேட்டு வருமாறு தனது நண்பன் கோமுகனைப் பரிசுப்பொருளோடு அனுப்பி வைத்தான் என்பதை,

“கைக்கொண்டு மைந்தன் போகி” (5:8:117)

என்ற தொடர்வழித் தெரியலாகிறது. குறுந்தொகை ‘தண்டுடைக் கையர் வெண்தலைச் சிதவலர்’ என்று மணமகன் வீட்டார் பெண் கேட்கச் செல்லுதலைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

நாள் குறித்தல்

உதயணன் - பதுமாபதி இருவரும் காதல்கொண்ட நிலையில் மணம் செய்ய நன்னாள் குறிக்கப்படுதலை,

“பெருங்கணி செப்பிய நன்னாள்” (3:22:185)

என்றும், உதயணன் வாசவதத்தை நன்னிகழ்வை,

“வாசவதத்தையோடு வதுவை கூடிக்

கோலநீண்மதிற் கொடிக் கோசம்பி

மாலைமன்னவன் மணமகனாகும் காலை இதுவென” (2:2:37-50)

என்றவாறு அறிவிக்கப்பெற்று மணமகள், மணமகன் வருணனையுடன் மணமகளின் தந்தை பெருமையும் கூறப்படுகின்றது.

அம்மி மிதித்தலும் அருந்ததி பார்த்தலும்

அம்மி மிதித்து அருந்ததியை மணமகன் மணமகளுக்குக் காட்டுவதை,

“செந்தளிர்ச் சீறடி செவ்வனம் பற்றிப்

போகமும் கற்பும் புணர்ந்துடன் நிற்கென

ஆகுபொருள் கூறி அம்மிமுத லுறீஇ

நந்நெய் தீட்டிய செம்மலர் அங்கைப்

பொம்மல் வெண்பொரி பொலியப் பெய்து” (2:3:85-90)

“கற்புடை விழுமீன் காணக் காட்டி” (2:3:126)

என்ற பாடலடிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. தீ வலம் வருதலையும் (4:17) மணம் முடிந்தபின் முதியோர் மணமக்களை மனம்நிறைந்து வாழ்த்துதலை(2:3:91-93), (2:6:9-10)யும் மணநாளன்று வந்திருப்போருக்குச் சுவை விருந்தளித்தமையையும் கொங்குவேளிர் பெருங்கதையில் சுட்டியுள்ளமை கொங்குப் பண்பாட்டு நிகழ்வோடு ஒத்துள்ளது.

தாயர் வரிசைப் பொருள்கள்

திருமணமாகிச்செல்லும் மகளுக்குத் தாய் அன்போடு பல பொருள்களை வழங்குவாள். இது தாய்மைக்கு உள்ள இயற்கையான பண்பாகக் கொங்கு நாட்டில் கூறப்படுகிறது. அப்பண்பு பதுமாபதியிடம் இருந்ததை,

“சிறுமுதுக் குறைவி அறிவொடு புணர்ந்த

தாயர் இயற்கை சேயிழைக்கு ஆற்றி” (3:22:68-69)

யாப்பியாயினிக்குத் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டவுடன், அவளுக்குத் தாயர் வழங்கும் வரிசைப் பொருள்களை வழங்கினாள் என்கிறது பெருங்கதை.

சுற்றத்தொடு வழிபடல்

கோயிலுக்குச் சுற்றத்தாரொடு சென்று வழிபடல் கொங்குப் பண்பாட்டு விழுமியமாகும். உதயணன் வாசவதத்தையோடும் சுற்றத்தாரொடும் ஒருங்கே இறைவன் திருமுன் நின்று நெஞ்சுருகி (2:6:167-170) வழிபடுகின்றனர்.

சோதிடம்

கொங்குப்பண்பாட்டுச் சூழலில் குழந்தை பிறந்த நாள், நட்சத்திரத்தைக் கொண்டு சோதிடம் கணித்துப் பலன்களுக்கு ஏற்பப் பரிகாரங்கள் செய்யும் மரபு உண்டு. பெருங்கதையில் உதயணன் திருக்குமரன் நரவாணன் சோதிடம் கணித்த பலன்களும் சுட்டப்பட்டுள்ளது.(1:சயந்தி பக்கது:56-59) இதற்கு சாதகப் பட்டிகை என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் கொங்குவேளிர்.

முடிவுரை

தமிழ்மொழியினையும் வடமொழியினையும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்திருந்ததால் வடநாட்டுக் கதையான உதயணன் கதையை கொங்குநாட்டுப் பண்பாட்டு விழுமியத்துடன் சிறந்த கதையாகப் போற்றத்தக்க வகையில் கொங்குவேளிர் அமைத்திருக்கிறார். கொங்கு நாட்டில் இலக்கிய வளம்குறைவோ என்ற சிலரது எண்ணத்திற்கு மாற்றாகப் பெருங்கதையெனும் காப்பியம், இந்த மண்ணுக்குப் புகழ் சேர்த்து மக்கள் பண்பாட்டுக்கு வளம் சேர்த்து தமிழ் இலக்கியத்திற்குக் கனம் சேர்த்துள்ளது.

References

- Aanandhi, (2018), Perungkathai Moolamum Uraiyum, Gowra Puthaga Maiyam, Chennai, India.
 Balasubramanian, K.V., (2017), Kurunthogai, New Century Book House, Chennai, India.
 Nagarajan, (2017), Purananuru, New Century Book House, Chennai, India.
 Pacacikkumar, (2012), Kongu Mandala Varalaattru Kalanjiyam, VijayaPathippagam, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License